

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 14 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił apelację powoda w sprawie o sprostowanie świadectwa pracy z powództwa S. J. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł..

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Rejonowy przywołał przepis art. 370 k.p.c., zgodnie z którym sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Sąd Rejonowy podniósł, że zarządzeniem z dnia 3 grudnia 2014 r. powód został wezwany do wskazania, czy pismo z 1 grudnia 2014 r. - o treści sugerującej wniesienie apelacji - należy traktować jako apelację. W wypadku potwierdzenia Sąd zobowiązał jednocześnie powoda do uzupełnienia braków formalnych apelacji w terminie 7 dni pod rygorem jej odrzucenia poprzez: wskazanie, czy wyrok zaskarżono w całości czy w części; zwięzłe przedstawienie i uzasadnienie zarzutów, wskazanie czy strona wnosi o zmianę czy uchYLENIE wyroku, podanie wartości przedmiotu zaskarżenia, złożenie odpisu apelacji oraz uiszczenie opłaty apelacyjnej w kwocie 30 zł.

Sąd ustalił, że w dniu 29 grudnia 2014 r. wpłynęło pismo powoda, jednakże powód nie uiszczył opłaty od apelacji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Rejonowy na podstawie art. 370 k.p.c. odrzucił apelację ze względu na nie uiszczenie opłaty od apelacji.

Powołane orzeczenie z dnia 14 stycznia 2015 r. w całości zaskarżył powód podnosząc, iż opłata została uiszczona, gdyż w Sądzie Rejonowym dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi znajdują się już wpłacone przez niego kwoty pieniężne, których mimo postanowienia o zwrocie Sąd w rzeczywistości nie wypłacił.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o uchYLENIE zaskarżonego postanowienia.

Zarządzeniem z dnia 20 lutego 2015 r. powód został wezwany do wskazania w terminie 7 dni, czy pismo z 16 lutego 2015 r. należy traktować jako zażalenie na postanowienie z dnia 14 stycznia 2015 r. o odrzuceniu apelacji; a jeśli tak - wezwano powoda do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez zwięzłe przedstawienie zarzutów i ich uzasadnienie, podanie wartości przedmiotu zaskarżenia oraz uiszczenie opłaty od zażalenia w kwocie 30 zł.

Powyższe zobowiązanie zostało doręczone powodowi w dniu 7 marca 2015 r., a zatem termin do uzupełnienia braków formalnych zażalenia upłynął z dniem 14 marca 2015 r.

Pomimo wezwania powód nie uzupełnił wszystkich wskazanych braków formalnych, podnosząc jedynie zarzut braku kompleksowo przeprowadzonego postępowania, a także wskazując, iż wartość przedmiotu sporu wynika z akt osobowych i wykazu godzin nadliczbowych, zaś opłatę od zażalenia należy pobrać z jego środków, którymi dysponuje Sąd.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje.

Zażalenie podlega odrzuceniu.

Art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c. nakazuje odrzucić zażalenie jeżeli strona nie uzupełniła w terminie jego braków formalnych.

Natomiast przepis art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c. stanowi, że sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie, jeżeli ulegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Jeżeli dostrzeże braki, do których

usunięcia strona nie była wezwana, zażąda ich usunięcia. W razie nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie zażalenie ulega odrzuceniu.

Bezsporna w przedmiotowej sprawie jest okoliczność, iż zażalenie na postanowienie z dnia 14 stycznia 2015 r. nie zostało należycie opłacone. Skarżący został w sposób zrozumiały wezwany przez Sąd Rejonowy do uzupełnienia - poprzez uiszczenie opłaty od zażalenia w kwocie 30 zł. - braków formalnych zażalenia. Jednakże pomimo pouczenia przez Sąd o terminie do uzupełnienia braków formalnych i skutkach zaniechania tej czynności strona nie usunęła wskazanych uchybień. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż do dnia 14 marca 2015 roku powód nie uiścił opłaty podstawowej od zażalenia.

Odnosząc się natomiast do samego zażalenia zaznaczyć należy, że nie powołuje ono uzasadnionej argumentacji. Samo przekonanie powoda, że Sąd dysponuje jego środkami pieniężnymi, bowiem w toku postępowania dokonywał wpłat, a Sąd kwot tych nie zwrócił, w żaden sposób nie usprawiedliwia nieuzupełnienia braków formalnych zażalenia. Skarżący nie może się skutecznie zasłaniać twierdzeniem, iż Sąd winien pobrać opłatę ze środków, które już wpłacił w związku z prowadzonym postępowaniem, gdyż zgodnie z art. 130 k.p.c. obowiązkiem strony jest uiszczenie należnej opłaty wraz z wniesieniem pisma procesowego. Podkreślić należy, iż konieczne jest uiszczenie opłaty sądowej od każdego pisma podlegającego opłacie, przy wnoszeniu go do sądu (art.10 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych tekst jedn. Dz.U. z 2010 r. Nr 90 poz.594). Ustawowe zwolnienie z tego obowiązku obejmuje jedynie: Skarb Państwa (art. 94 u.k.s.c.), stronę całkowicie zwolnioną z kosztów sądowych (art. 96 i 100 u.k.s.c.) - z wyjątkiem obowiązku ponoszenia opłaty podstawowej oraz strony częściowo zwolnione z ponoszenia kosztów sądowych (art. 101 u.k.s.c.). Wymieniona ustawa nie przewiduje możliwości zaliczenia (zarachowania) jednej należności na poczet innej. Z tych też względów uznać należało, iż skarżącego obciążają negatywne skutki procesowe wymienionego zaniedbania.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 370 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Przewodniczący: Sędziowie:

Z. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć stronom.